

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/33/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720010758
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6720010758.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Ing. Miroslava Mandáka a Mgr. Ivany Datlovej, na neverejnom zasadnutí dňa 22. mája 2024 v trestnej veci obžalovaných A. B. C. a spol. za prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa 302 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen zo dňa 05.02.2024, sp. zn. 2T/98/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť okresného prokurátora **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením samosudca okresného súdu podľa § 280 ods. 2 Tr. por. vec obžalovaných 1) A. B. C., 2) A. A. C. a 3) A. A., D., E. na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 2T/98/2020 za prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že

1/ A. B. C. a 2) A. A. C. v presne nezistenom čase od 12. 2. 2020 do 4.3.2020 neoprávnene a bez povolenia príslušného štátneho orgánu, po predchádzajúcej vzájomnej dohode, v rozpore s ustanovením § 13 písm. a), písm. d) zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch v znení neskorších predpisov, a aj ustanovením § 14 ods. 1, písm. d), písm. e) zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch v znení neskorších predpisov, z priestoru III. etapy rekonštrukcie F. D. E. G. - parku H. I. E. G., J. J. D.. A. A., D. na základe pokynov a usmernení konateľa spoločnosti A. B. C. vyviezli a následne neoprávnene uložili v zmysle žiadosti a dohody A. B. C. s A. A. C., pričom A. A. C. následne určil miesto uloženia odpadu, ktoré miesto zadal ako miesto uloženia odpadu aj svojim podriadeným za účelom ďalšieho usmernenia zamestnancov spol. A. A., D. J. K. L. M. N.

- do lokality v lesnom poraste O., E. P. území Q., na parcelu P. R. XXX/X G. F. S. R. XXX, L. G., obec Q., katastrálne územie Q. na plochu o výmere 45 m², na J. P. R. XXX/X zapísanú na LV č. XXX, L. G., L. Q., katastrálne územie Q. na plochu o výmere 90 m², na parcelu P. R. XXX G. F. S. č. XXX, L. G., L. Q., katastrálne územie Q. na plochu o výmere 288 m², na parcelu P. R. XXX G. na LV č. XXX, L. G., obec Q., katastrálne územie Q. na plochu o výmere 622 m², odpad s katalógovým číslom 17 01 01 - betóny, na celkovej ploche o výmere 1.045 m², v objeme 269 m³, pričom v zmysle znaleckého posudku č. 6/2020 znalca A. B. I. náklady na odstránenie odpadu a uvedenie životného prostredia do pôvodného stavu, sú v zmysle znaleckého posudku č. 19/2020 znalca A. T. U., J. vo výške 38.520,80 €,

- do lokality Q. B., v katastrálnom území S. na parcelu P. R. XXXX G. F. S. R. XXX, L. G., obec S., katastrálne územie S., na plochu o výmere 171 m², na parcelu P. R. XXXX/X G. F. S. R. XXX, L. G., obec S., katastrálne územie S., na plochu o výmere 62 m², odpad s katalógovým číslom 17 01 07 - zmesi betónu, tehál, škridiel, obkladového materiálu a keramiky iné ako uvedené v 17 01 06, na celkovej ploche o výmere 233 m², v objeme 121 m³, pričom v zmysle znaleckého posudku č. 6/2020 znalca A. B. I. náklady na odstránenie odpadu a uvedenie životného prostredia do pôvodného stavu, sú v zmysle znaleckého posudku č. 19/2020 znalca A. T. U., J. E. E. XX.XXX,XX €,

- do lokality Q. B., v katastrálnom území S. na parcelu P. R. XXXX G. na LV č. XXXX, okres G., obec S., P. územie S., odpad s katalógovým číslom 17 01 07 - zmesi betónu, tehál, škridiel, obkladového materiálu a keramiky iné ako uvedené v 17 01 06, 17 01 01 - betóny, na celkovej ploche o výmere 674 m², v objeme 226 m³, pričom v zmysle znaleckého posudku č. 6/2020 znalca A. B. I. náklady na odstránenie odpadu a uvedenie životného prostredia do pôvodného stavu, sú v zmysle znaleckého posudku č. 19/2020 znalca A. T. U., J. vo výške 32.105,44 €, teda spolu v rozsahu potrebnom na odstránenie odpadu a jeho uloženie a uvedenie životného prostredia do predošlého stavu, v zmysle znaleckého posudku č. 19/2020 znalca A. T. U., J. znalcom vyčíslenom na sumu v rozsahu 84.488,00 €,

2/ spoločnosť A. A., D. D. O. L., prostredníctvom svojho štatutárneho orgánu, ktorým v čase spáchania skutku bol obvinený A. B. C., v presne nezistenom čase od 12.2.2020 do 4.3.2020 neoprávnene a bez povolenia príslušného štátneho orgánu, v rozpore s ustanovením § 13 písm. a), písm. d) a aj ustanovením § 14 ods. 1 písm. d), písm. e) zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch v znení neskorších predpisov, z priestoru III. etapy rekonštrukcie F. D. E. G. – J. H. I., vyviezla a následne neoprávnene uložila na základe pokynov a usmernení konateľa spoločnosti A. A., D. A. B. C. v zmysle žiadosti a dohody A. B. C. s A. A. C., pričom A. A. C. následne určil, ktoré miesto zadal ako miesto uloženia odpadu aj svojim podriadeným za účelom ďalšieho usmernenia zamestnancov spol. A. A., D. J. K. L. M. N.

- do lokality v S. J. O., v katastrálnom území Q. na parcelu P. R. XXX/X zapísanú na LV č. XXX, L. G., obec Q., katastrálne územie Q. na plochu o výmere 45 m², na parcelu P. R. XXX/X G. na LV č. XXX, L. G., obec Q., katastrálne územie Q. na plochu o výmere 90 m², na parcelu P. R. XXX zapísanú na LV č. XXX, L. G., L. Q., katastrálne územie Q. na plochu o výmere 288 m², na parcelu P. R. XXX G. F. S. č. XXX, okres G., obec Q., katastrálne územie Q. na plochu o výmere 622 m², odpad s katalógovým číslom 17 01 01 - betóny, na celkovej ploche o výmere 1.045 m², v objeme 269 m³, pričom v zmysle znaleckého posudku č. 6/2020 znalca A. B. I. náklady na odstránenie odpadu a uvedenie životného prostredia do pôvodného stavu, sú v zmysle znaleckého posudku č. 19/2020 znalca A. T. U., J. vo výške 38.520,80 €,

- do lokality Q. B., v katastrálnom území S. na parcelu P. - V. R. XXXX G. F. S. R. XXX, L. G., obec S., katastrálne územie S., na plochu o výmere 171 m², na parcelu P. R. XXXX/X zapísanú na LV č. XXX, L. G., obec S., katastrálne územie S., na plochu o výmere 62 m², odpad s katalógovým číslom 17 01 07 — zmesi betónu, tehál, škridiel, obkladového materiálu a keramiky iné ako uvedené v 17 01 06, na celkovej ploche o výmere 233 m², v objeme 121 m³, pričom v zmysle znaleckého posudku č. 6/2020 znalca A. B. I., ktorého náklady na odstránenie odpadu a uvedenie životného prostredia do pôvodného stavu, sú v zmysle znaleckého posudku č. 19/2020 znalca A. T. U., J. E. E. XX.XXX,XX €,

- do lokality Q. B., v katastrálnom území S. na parcelu KN-E č. XXXX G. na LV č. XXXX, okres G., obec S., katastrálne územie S., odpad s katalógovým číslom 17 01 07 - zmesi betónu, tehál, škridiel, obkladového materiálu a keramiky iné ako uvedené v 17 01 06, 17 01 01 - betóny, na celkovej ploche o výmere 674 m², v objeme 226 m³, pričom v zmysle znaleckého posudku č. 6/2020 znalca A. B. I. náklady na odstránenie a uvedenie životného prostredia do pôvodného stavu, sú v zmysle znaleckého posudku č. 19/2020 znalca A. T. U., J. E. výške 32.105,44 €, teda spolu v rozsahu potrebnom na odstránenie odpadu a jeho uloženie a uvedenie životného prostredia do predošlého stavu, v zmysle znaleckého posudku č. 19/2020 znalca A. T. U., J. znalcom vyčíslenom na sumu v rozsahu 84.488,00 €,

postúpil na J. L. W. G., odboru starostlivosti o životné prostredie, pretože nejde o trestný čin, ale o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom podľa § 115 ods. 1 písm. c), písm. d) zák. č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Proti tomuto uzneseniu podal okresný prokurátor sťažnosť písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 08.02.2024, ktorú odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 09.04.2024, a to vo vzťahu ku všetkým trom obžalovaným.

Argumentoval tým, že vykonané dokazovanie neodôvodňovalo postúpenie veci na prejedanie skutku ako priestupku, nakoľko skutok bolo po vyhodnotení všetkých okolností namieste posúdiť ako trestný čin a nie ako priestupok.

Nenamietal časť odôvodnenia súdu v tom smere, že sa obžalovaní 1/ až 3/ dopustili konania kladeného im za vinu v obžalobe, keď nakladali s odpadmi v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi na úseku životného prostredia. Nesúhlasil však s konštatovaním, že skutok po prihladnutí na vykonané dokazovanie a aplikáciu ust. § 10 ods. 2 Tr. zák. vykazuje znaky skutkovej podstaty priestupku v zmysle zák. č. 79/2015 o odpadoch. Pokiaľ ide o skutkové okolnosti rovnako ako okresný súd bol toho názoru, že je dostatočne preukázané, že sa skutok stal a teda došlo ku konaniu, ktoré je predmetom skutkovej vety obžaloby, čo vyplýva jednak z ohľadov miesta činu, ako aj výpovedí svedkov, ale aj listinných podkladov. V danom prípade považoval za preukázané, že v danom stavebnom materiáli získanom z rekonštrukčných prác ide o odpad v zmysle zákona č. 79/2015 Z.z. o odpadoch. Uvedené vyplýva jednak z charakteru a zloženia tohto materiálu a v neposlednom rade poukázal na závery znaleckého posudku vo vzťahu k jeho zaradeniu do príslušnej kategórie odpadov. Pokiaľ ide o obvineného A. B. C. a spol. A. A., D., N. skutok v podstate priznali. Tiež uviedli, že ich oslovil A. A. C. ohľadom materiálu za účelom úpravy cesty na ťahanie dreva. Bol mu ponúknutý betón zadarmo cez frézu, ktorý mu následne vozili. Materiál bol zväšaný na miesta, ktoré uviedol a dali im aj bager. Pokiaľ ide o obvineného A. A. C., menovaný skutok nedoznal, v podstate uviedol, že išlo o objednávku u spoločnosti A. A., D., pričom nevedel odkiaľ pochádza materiál na spevnenie cesty a celé to koordinoval pán F., ktorý ukázal šoférom spol. A. A., D. kam to majú vyviezť, vtedy tam prítomný nebol, nakoľko bol na PN a nemohol kontrolovať o aký materiál ide, on ho nevyberal a fyzicky tam prítomný nebol. V nadväznosti na tieto tvrdenia je možné poukázať na výpoveď svedka J. O. s tým, že na Q. B. vysypal stavebnú suť na miestach, ktoré mu ukázal A. A. C.. Z výsluchu svedka B. P. tiež okrem iného vyplynulo, že išlo o A. C. a odkázal ho na A. B. C.. Následne na to mu telefonoval A. C. s tým, že má poslať vodičov s nákladnými autami za autom, ktoré bolo označené nálepkou lesného podniku, že keď tam pôjdu bude ich čakať A. C. a ten im ukáže, kde to majú vysypať. Ešte mu povedal, že autá tam majú vysypávať tento stavebný odpad z výkopov a rekonštrukčných prác pokiaľ A. C. nepovie, že stačí. Potom tam chodili títo dvaja vodiči nákladnými autami a povedali mu, že najprv im A. C. ukázal, kde to majú voziť a potom ich tam už čakal nejaký pracovník z lesného podniku, ktorý im ukazoval konkrétne miesto. A. C. po týchto vodičoch poslal požiadavku, že by tam potreboval bager na vyrovnanie a rozhrnutie. Tieto práce si ohľadne uloženia sute koordinoval A. A. C., resp. pracovník lesného podniku. Aj z ďalšieho výsluchu vyplynulo, že počas rekonštrukčných, búracích prác, prišiel k nim jeden pán z lesného podniku G. s tým, že by potreboval niečo na spevnenie zväznych ciest z lesov. On mu ukázal, že majú len toto, čo je vykopané a povedal mu, že o tomto rozhoduje konateľ A. C.. Uvedené vyplýva jednak z výsluchov v rámci prípravného konania, ako aj hlavného pojednávania.

Aj vzhľadom na tieto vyjadrenia svedkov je možné mať za to, že A. A. C. bol na mieste rekonštrukcie námestia, pričom videl predmetnú stavebnú suť, na ktorý materiál sa aj dopytoval u pracovníka spol. A. A., D., táto mu aj mala byť ukázaná a na základe dohody s obv. A. B. C. mala byť navázaná na vyššie uvedené miesta. Vzhľadom k tomu mal za to, že obv. A. A. C. (v konečnom dôsledku aj A. B. C.) mal vedomosť o aký materiál ide, teda, že ide o odpad priamo z výkopov pri rekonštrukcii, ktorý mal možnosť aj vidieť zo strany A. B. C. a spol. A. A., D., N. pokiaľ bol na mieste vyvozenia, resp. uloženia odpadu na predmetné pozemky, musel vidieť, že ide o totožný materiál ako pri rekonštrukcii námestia a prakticky s tým boli všetci uzrozmenní, nakoľko na jeho dodanie mal byť dohodnutý s konateľom spol. A. A., D., A. B. C.. Aj z jednotlivých výpovedí svedkov je zrejmé, že miesto vyloženia odpadu mal ukázať A. A. C., resp. B. F., ktorý mal podľa svojej výpovede konať na pokyn nadriadeného A. A. C.. E. prípade svedka J. O. vyplynulo, že jemu mal miesto ukázať práve A. A. C.. Z výsluchu svedka B. F. a pracovného zaradenia je zrejmé, že pokyn k práci, a to k miestu uloženia odpadu mu G. A. A. C.. Vo vzťahu k obvinenému A. B. C., ktorý konal v mene spol. A. A., D., ale aj k A. A. C., bol toho názoru, že títo v rámci svojej činnosti vedeli o aký materiál ide a ako s týmto materiálom naložiť a to v zmysle zákona č. 79/2015 Z.z. o odpadoch, tento bol napriek uvedenej skutočnosti vyššie uvedeným spôsobom uložený na základe žiadosti A. A. C. do vyššie označených lokalít.

Na druhej strane sa však nestotožnil s argumentáciou súdu v tom smere, že dokazovanie ohľadom objemu navozeného materiálu nezodpovedá hodnotám uvedeným v obžalobe, ktorá skutočnosť sa následne premietla aj do záverečného hodnotenia dôkazov a škody na životnom prostredí. V tejto súvislosti poukázal na to, že ani samotní vodiči nákladných vozidiel neuviedli s určitosťou aký objem materiálu vyviezli na dané miesta a rovnako mal za to, že nebol dôvod na spochybnenie záverov znaleckého skúmania. Vo veci bol vypracovaný znalecký posudok A. B. I., znalca z odboru geodézia, kartografia a kataster nehnuteľnosti č. 6/2020, z ktorého vyplynulo, že došlo k zameraniu úložiska uskladneného materiálu, pričom ide o záber do parcely P. V. XXXX o výmere celkom 171 m² a záber do

parcely P. V. R. XXXX/X celkovo 62 m² s celkovou veľkosťou záberu 233 m² a objem materiálu je 121 m³. V lokalite č. 2- Q. B. A. o záber do parcely P. XXXX L. výmere celkom 674 m² a objem materiálu je 226 m³. V lokalite č. 3 – Q. ide o záber do parcely P. XXX/X, XXX/X, XXX, XXX E. celkovej výmere 1045 m² a objem materiálu je 616 m³.

Z výsluchu znalca na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že tento zotrval na svojich záveroch. Zároveň pri výsluchu okrem iného uviedol, že objem materiálu, ktorý zmeral, posudzuje na kraji tohto materiálu, kde bolo možné vidieť jeho hĺbku a podľa tohto bol určený objem. Rovnako aj na lokalite 2 bola ešte jedna kopa nerozhrnutá. Vzhľadom na tieto vyjadrenia znalca nevzhladol žiadnu skutočnosť, ktorá by vnášala pochybnosť do správnosti a záverov ním podaného znaleckého posudku.

Zo znaleckého posudku A. T. U., J., odbor ochrana životného prostredia vyplýva, že na lokalite v lesnom poraste v katastrálnom území Q. sa nachádza odpad s katalógovým číslom 17 01 01- betóny. Na lokalite v katastrálnom území G., časť Q. B. J. poľnohospodárskych objektoch sa nachádza odpad 17 01 07- zmesi betónu, tehál, škridiel, obkladového materiálu a keramiky, iné ako uvedené v 170106. Na lokalite v katastrálnom území G., časť Q. B. v lesnom poraste sa nachádza odpad 17 01 07- zmesi betónu, tehál, škridiel, obkladového materiálu a keramiky iné ako uvedené v 170106, 17 01 01- betóny. Odstránenie odpadu a uvedenie životného prostredia do pôvodného stavu v prípade lokality č. 1- Q. B. 38 520,80 €, lokality č. 2 – G. R. Q. B.- 13 861,76 €, lokality č. 3- G. R. Q. B.- 32 105,44 €. Celková limitná hodnota na uvedenie životného prostredia do predošlého stavu je 84 488,- €.

Pri výsluchu na hlavnom pojednávaní znalec uviedol, že trvá na záveroch znaleckého posudku z prípravného konania. Tiež uviedol, že makadam nezahrnul do znaleckého skúmania, tento videl iba v Q., geodet vydal množstvo a plochu, tento sa odlíšil a zameralo sa výlučne to, čo tvorili betóny. Materiál už bol upravený a zarovnaný. Rovnako pokiaľ ide o hodnoty ton materiálu v Q.- XXX N. M. F. Q. B.- 193 ton a 448,5 ton materiálu, ktoré stanovil, tak tieto sedia. Pri výpočte znalec I. N. určil v metroch kubických a on to prepočítal v znaleckom posudku podľa tabuľky drobných stavebných odpadov vydaných T. X. J.. Koeficient bol daný druhom materiálu. Vzhľadom na tieto vyjadrenia znalca nevzhladol žiadnu skutočnosť, ktorá by vnášala pochybnosť do správnosti a záverov ním podaného znaleckého posudku.

Aj vzhľadom na vyššie uvedené závery znaleckých skúmaní mal za to, že nebol dôvod spochybníť závery znaleckej činnosti, pokiaľ ide určenie objemu vyvezeného odpadu a ani pokiaľ ide o následný prepočet rozsahu činu vyvíjajúci sa od objemu a druhu odpadu. Na danom mieste bolo zo strany znalca vykonané navyše potrebné meranie, ktoré preniesol aj do grafickej podoby, ktorá je súčasťou spisu a z ktorej je navyše viditeľný značný priestorový rozsah uloženia odpadu. V danom prípade nevzhladol dôvody na existenciu pochybností o záveroch znaleckých posudkov a tieto priamo nevyslovil ani súd vo svojom rozhodnutí. Nepovažoval za správne opierať sa výlučne len o tvrdenia svedkov pri ustaľovaní objemu navozeného odpadu, navyše pokiaľ ide o svedkov, ktorí sami participovali na navození odpadu na miesto, resp. boli nejakým spôsobom personálne a zamestnanecky prepojení na obžalované subjekty, čo môže mať vplyv na vierohodnosť ich výpovedí.

Súd v odôvodnení uvádza orientačný výpočet možného objemu odpadu v rozsahu 90-117 ton, čo nepovažoval vzhľadom na vyššie uvedené znalecké závery za výpočet hodnoverný a presný, nakoľko nekriticky prevzal len tvrdenia svedkov, pričom nezohľadnil závery znaleckého skúmania. Tiež nie je zrejmé akým postupom a metódou výpočtu súd došiel k vyššie uvedeným hodnotám, tak ako to špecifikovali znalci vo svojich znaleckých posudkoch. Aj preto nepovažoval súdom odhadované hodnoty objemu navezeného odpadu za spoľahlivé a presné pre určenie objemu odpadu.

Za správne nepovažoval ani tvrdenie súdu v tom smere, že náklady na uvedenie životného prostredia do pôvodného stavu určil znalec v tom prípade, že by sa tento materiál uložil na legálnu skládku, t. j. poplatok za uloženie a odvoz bol 71,60 € za tonu a pokiaľ by išlo o zhodnotenie odpadu a nie vyvezenie na skládku, tak suma by bola nižšia asi 5-15 €. Z toho vymedzil rozsah nakladania s odpadmi na sumu 8 377,20 € (117 t x 71,60 €) v prípade zneškodnenia odpadu uložením na skládke a dopravu v sume 1 755,- € (117 t x 15 €) v prípade zhodnotenia recykláciou, čo nakoniec aj bolo následne realizované.

Uvedená argumentácia neodráža vykonané dokazovanie a popiera závery znaleckého dokazovania, nakoľko v priebehu súdneho konania neboli závery znaleckého skúmania vyvrátené inou odbornou činnosťou, resp. znaleckou činnosťou. Rovnako nebolo dostatočným spôsobom vysvetlené prečo súd

nepovažoval závery znaleckého skúmania za dostatočne vierohodné naproti svedeckým výpovediam, ktoré slúžili ako podklad pre ustálenie parametrov ako objem odpadu a rozsah činu a podobne. Navyše vyššie uvedený výpočet sa javí byť hypotetický, nakoľko prvotne došlo k nezákonnému uloženiu odpadu a až následne k jeho recyklácii pod ťarchou policajného preverovania. Aj preto bol toho názoru, že pri posudzovaní skutku by mal súd vychádzať z prvotného konania. To, že došlo k odstráneniu uloženého odpadu a jeho recyklácii zo strany zodpovedných subjektov (podotýkal, že sa na tom mal podieľať obv. A. B. C. a spol. A. A. D.) môže mať prípadne vplyv na okolnosť náhrady škody, ktorá v tomto prípade nie je uplatnená, poprípade na priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k) Tr. zák. Rovnako pokiaľ ide o následky trestného činu vo forme prípadného poškodenia životného prostredia, je potrebné uviesť, že takýto znak v prípade tohto trestného činu Trestný zákon nevyžaduje.

Na druhej strane by sa odstránenie následkov činu vo forme odstránenia odpadu nemali týkať obvineného A. A. C., ktorému bola uvedená skutočnosť priznaná v prospech.

Pokiaľ by v danej veci nenastalo policajné preverovanie, takto navezený odpad by tam bol uložený aj naďalej bez jeho následnej úpravy. Aj preto mal za to, že nebol dôvod na spochybnenie výpočtu objemu uloženého odpadu, z ktorej hodnoty následne súd odvíjal svoje rozhodnutie. Rovnako to, že nebola zo strany poškodeného subjektu uplatnená náhrada škody je len logickým dôsledkom recyklácie a odstránenia odpadu, ku ktorej došlo v súvislosti s policajným preverovaním.

Aplikácia ust. § 10 ods. 2 Tr. zák. v danom prípade nemá oporu v tomto ustanovení, pretože v jeho zmysle nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

V danom prípade je zrejmé, že k následnej úprave uloženého odpadu recykláciou došlo až po zainteresovaní sa policajného zboru a nešlo zo strany obžalovaných o akt dobrovoľnosti. Rovnako možno mať za to, že v prípade poskytnutia tohto odpadu za účelom jeho uloženia došlo k optimalizácii výdavkov na strane obžalovaných 1/ a 3/ pri odstránení tohto druhu odpadov. Rovnako vzhľadom na jeho námietky s výpočtom sumy nakladania s odpadmi zo strany súdu opätovne poukázal na znaleckou činnosťou vyčíslený rozsah činu, ktorý je vo výške 84 488,- €, tak ako bol špecifikovaný v skutkovej vete obžaloby. Uvedený skutok je síce právne kvalifikovaný ako prečin s trestnou sadzbou vo výmere 1 rok a ž 5 rokov, avšak rozsah činu vo výške 84 488,- € výrazne presahuje hodnotu rozsahu činu základnej (resp. obžalobou uplatnenej) skutkovej podstaty a v tomto konaní ustálený rozsah činu je skôr bližšie k naplneniu kvalifikovanej skutkovej podstaty zločinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. s trestnou sadzbou vo výmere 3 až 8 rokov. Uvedená skutočnosť poukazuje na značnú závažnosť a väčší rozmer tohto konania, ktorý v tomto smere vylučuje takýto postup súdu.

Na druhej strane uvedený postup akoby dával možnosť iným subjektom konať spôsobom a v rozsahu popísanom v obžalobe, pričom pokiaľ by došlo k odhaleniu protiprávneho konania, postačuje len vykonať niektoré základné kroky k náprave za účelom dosiahnutia len priestupkovej zodpovednosti, navyiac má do určitej miery vplyv na všeobecné povedomie verejnosti. Napadnuté uznesenie súdu je nedôvodné a bez splnenia zákonných podmienok k takémuto postupu.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol orgánu rozhodujúcemu o sťažnosti, aby podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil a uložil orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal.

K podanej sťažnosti okresného prokurátora sa vyjadrili všetci traja obžalovaní prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 19.04.2024. Napadnuté uznesenie považovali za vecne správne a náležité odôvodnené. Argumentácia sťažovateľa bola v priebehu dokazovania v celom rozsahu spochybnená a vyvrátená, najmä čo sa týka výšky škody, ktorú spochybnil aj samotný znalec. V danom prípade nejde o trestný čin v zmysle obžaloby.

Vzhľadom k tomu navrhli, aby nariadený súd zamietol sťažnosť okresného prokurátora ako nedôvodnú.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd ako sťažnostný súd zistil, že sťažnosť bola podaná okresným prokurátorom ako oprávnenou osobou a to v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bola prípustná. Po splnení prieskumnej povinnosti v zmysle citovaného zákonného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora nebola dôvodne podaná, nakoľko boli u všetkých troch obžalovaných splnené zákonné podmienky na to, aby bola ich trestná vec podľa § 280 ods. 2 Tr. por. postúpená L. W. G., odbor starostlivosti o životné prostredie, ktorý by ju mal prejednať ako priestupok.

Krajský súd najprv konštatuje, že v uvedenej trestnej veci už prvýkrát rozhodoval, a to uznesením zo dňa 25.05.2022, sp.zn. 3To/111/2021, ktorým zrušil uznesenie Okresného súdu Zvolen zo dňa 13.09.2021, sp.zn. 2T/98/2020, ktorým bolo zastavené trestné stíhanie proti všetkým trom obvineným a uložil mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Následne okresný súd, pri dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva obžalovaných na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy vyhodnotil, a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá základným hľadiskám obsiahnutým v ust. § 176 ods. 2) Tr. por., prejednávanej prípadu venoval dostatočnú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič podstatné vyčítať. Náležitým spôsobom vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, aj keď si čiastočne odporovali. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona. Vzhľadom k tomu sťažnostný súd poukazuje na rozsiahle a podrobné odôvodnenie napadnutého uznesenia okresným súdom na stranách č. 3 až 12, vrátane hodnotenia dôkazov a z nich vyplývajúcich skutkových zistení a právnych úvah na stranách č. 8 až 12, s ktorými sa krajský súd v podstate stotožnil. Napriek tomu považoval za potrebné aspoň čiastočne reagovať na sťažnostné námietky okresného prokurátora, ktoré však nebolo možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu.

Možno súhlasiť s okresným prokurátorom v tom smere, že prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dôkazy v konečnom dôsledku v prospech obžalovaných, avšak takýto postup bol v danom prípade za danej dôkaznej situácie v súlade so zákonom. Naopak, okresný prokurátor vyhodnotil v podanej sťažnosti vykonané dôkazy výlučne v neprospech obžalovaných, čo nebolo namieste, vzhľadom na celkovú dôkaznú situáciu a na to nadväzujúce právne posúdenie skutku.

Sťažnostný súd konštatuje, že vykonaným dokazovaním, bolo nepochybne preukázané, že sa skutok, kladený obžalovaným za vinu, ako taký stal a že ho spáchali práve traja obžalovaní, pričom obhajobu obžalovaného A. A. C. v tomto smere považoval za účelovú, vykonanú v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti, ktorú vyvrátil súhrn vykonaných dôkazov vyznievajúcich v jeho neprospech, ktoré na seba nadväzovali a logicky sa dopĺňali. K rovnakým záverom dospel aj prvostupňový súd, ako aj sťažovateľ.

Rozdielny názor mali, pokiaľ ide o ustálenie množstva vyvezeného a uloženého odpadu, na základe ktorého sa určil rozsah činu ako jeden zo zákonných znakov skutkovej podstaty stíhaného prečinu a v konečnom dôsledku aj jeho správna právna kvalifikácia. Sťažnostný súd čiastočne akceptoval názor okresného prokurátora, že neexistovali dostatočné dôvody na spochybnenie záverov vykonaných znaleckých posudkov, resp. výpovedí znalcov ako takých, pričom tieto priamo nespochybnil ani okresný súd.

Na druhej strane znalecké posudky v žiadnom prípade nepreukazovali, ktoré konkrétne subjekty, v akom čase, koľkokrát a v akých čiastkových množstvách predmetný odpad na uvedené miesto vyviezli a uložili, ani to na pokyny ktorých subjektov sa tak stalo. Navyiac z výpovede znalca A. B. I. L. A. E., X. E. B. S. T. J., M. P. F. odpad navezený naraz, v jednom čase.

Práve obsah výpovedí svedkov J. O. a J. G., ktorí odpad na nákladných vozidlách prevážali, nezanedbateľnou mierou sponchybňuje množstvo odpadu, ktoré malo byť reálne vyvezené na základe rozhodnutí obžalovaných. To platí aj pre obsah výpovedí svedkov T. I. a B. F., ktoré na ne nadväzovali.

V tomto smere bolo teda potrebné aplikovať zásadu v pochybnostiach v prospech obvineného, a preto sa krajský súd stotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, teda obžalovaní po formálnej stránke naplnili skutkovú podstatu prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. Pre tento záver nebolo nevyhnutné presné ustálenie množstva vyvezeného odpadu, nakoľko za takéhoto stavu evidentne nemohlo ísť o značný rozsah a na to nadväzujúcu právnu kvalifikáciu skutku aj podľa § 302 ods. 3 Tr. zák. Sťažnostný súd dodáva, že nebolo dostatočným dôvodom na bagatelizovanie dôkaznej hodnoty výpovedí týchto svedkov len to, že sa osobne fyzicky podieľali na prevoze odpadu a jeho uložení, ani to, že sú pracovne prepojení s obžalovanými, pretože títo boli pred ich výpoveďami riadne procesne poučení o svojich povinnostiach a súčasne zložili aj prisahu v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Následne mal krajský súd za to, že okresný súd v tejto trestnej veci správne použil tzv. materiálny korektív upravený v § 10 ods. 2 Tr. zák., a to vo vzťahu ku všetkým trom obžalovaným, pričom v podrobnostiach poukazuje na jeho odôvodnenie na stranách č. 11 a 12.

Druhostupňový súd zdôrazňuje, že zároveň bolo potrebné rešpektovať princíp „ultima ratio“, z ktorého vyplýva i to, že represívne a donucovacie prostriedky trestného práva by mali byť využívané až ako posledná, krajná možnosť, keď aplikácia iných zákonných prostriedkov by na zabezpečenie ochrany spoločnosti nebola dostatočná, na čo správne poukázal už okresný súd. Nemožno prehliadnúť ani to, že osoby obžalovaných bolo potrebné celkovo hodnotiť pozitívne, pričom títo nemajú za sebou kriminálnu minulosť.

Po komplexnom zhodnotení všetkých relevantných skutočností a okolností daného prípadu, berúc do úvahy aj tzv. materiálny korektív, sťažnostný súd dospel k záveru, že sa žiaden z obžalovaných nedopustil prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., ale ani žiadneho iného prečinu, keďže závažnosť ich konania nebola ani v celkovom súhrne vyššia ako nepatrná, teda skutok, pre ktorý boli trestne stíhaní, nemohol byť z tohto dôvodu právne kvalifikovaný ako žiadny z trestných činov. Na druhej strane ich konanie bolo evidentne protiprávne a neakceptovateľné, pričom iný orgán by ho eventuálne mohol posúdiť ako priestupok. V konečnom dôsledku o tom, či niekto svojím konaním naplnil znaky priestupku, nerozhoduje súd, ale príslušný správny orgán, ak je však tomuto trestná vec súdom postúpená podľa § 280 ods. 2 Tr. por., je povinný takýto správny orgán postúpenú vec ako priestupok aspoň prejednať. V danom prípade, ak bude v správnom konaní vykonaným dokazovaním preukázaný a ustálený skutok, tak ako v súdnom konaní, mohli by obžalovaní prípadne naplniť znaky priestupku podľa § 115 ods. 1 písm. c), d) Zák. č. 79/2015 Z.z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Z uvedených dôvodov senát krajského súdu sťažnosť okresného prokurátora v súlade s citovaným ustanovením zamietol ako nedôvodnú.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.